

יום א', ג' בכסלו תשס"ב (18 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

בענייני חודש כסלו...

חודש כסלו – הוא התשיעי למניין יציאת מצרים והשלישי למניין בריאת העולם. מזלו של חודש כסלו, **קשת**, כקשת הנראה בענן ביום הגשם, כיוון שמרובים בו הימים שהגשמים והשמש משמשים בהם בעירבוביא ועי"כ נראית הקשת.

ואף הקשת הראשונה שנראתה בענן אחר המבול, בכסלו נראתה. וכך כתוב: **"ויאמר אלוקים זאת אות הברית אשר אני נותן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר איתכם לדורות עולם. את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ."** [בראשית ט' 12-13] [ספר התודעה]

"הגיע ראש חודש כסלו [שהוא שבועיים לאחר הזמן האחרון של עונת הגשם הראשון], ולא ירדו גשמים [בארץ-ישראל], בית דין גוזרין שלוש תעניות [שני וחמישי ושני בשבוע] על הציבור. אוכלין ושותין מִשְׁחָשְׁכָּה [כלומר, שמותה למתענים בתעניות אלו לאכול ולשתות כל הלילה שלפני יום התענית, עד עלות השחר], ומותרין במלאכה, וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המיטה." [מסכת תענית, פרק א' משנה ה'] **ברוך השם החלו הגשמים לרדת, ואנו תפילה שכן ימשיכו לרדת ולמלא את כל המאגרים שלנו ושתעניות אלו לא תהיינה נחוצות...**

היום, **ג' בכסלו**, בזמן בית המקדש השני יום זה נקבע ליום טוב, כפי שמובא ב'**מגילת תענית**: **בתלתא בכסלו אתנטילו סימאתא מן דרתא** (=נלקחו הסמלים מן החצר), כנראה אלו היו דגלים וסמלים של יחידות צבא. נראה שגדודי הצבא היווניים העמידו במקדש את סמלי הגדודים שלהם, שהם עצמם היו כעין עבודה זרה. וכשגברה יד בית החשמונאי בטלום והוציאו משם. ויום שבטלום עשאוהו יום טוב.

לקראת חנוכה (הבעל"ט בעוד 22 יום!), ברצוננו להביא לעיונכם קטעים מהמאמר, **"מרד החשמונאים"** מִסְפְּרו "טל חרמון – מועדים" של הרב שלמה אבינר.

"...למרד החשמונאים היתה התנגדות בכל שלביו, ואפילו לאחר הניצחונות הראשונים. לא מדובר כאן בהתנגדותם של המתיוונים למיניהם – הרי זה מובן מאליו – אלא בהתנגדות בתוך מחנה ישראל, שגם בו לא הסכימו עם דרך המרד. ...יהודה המכבי החל את המרד עם כמה מאות חיילים. לקרב נגד סירון הוא יצא במתי מעט, לקרב נגד ליסיאס הוא מגיע עם 10,000 איש. בקרב אמאוס הגדול, שהיה הקרב הרביעי, לאחר שיהודה ניצח כבר ב-3 קרבות קשים, היו עמו רק 6000 איש. במקרים מסויימים עזבו אותו רבים מחייליו במהלך הקרבות. היכן היו, אם כן, מאות האלפים והמיליונים של עם ישראל? **הלא יהודה נלחם על דברים גדולים וחשובים: חופש הדת ועצמאות!** ברור אפוא שהיתה בעם התנגדות למהלכיו, וזו גרמה שרבים עמדו מנגד, ולא הצטרפו למרד.

השאלה היא: מה היו נימוקיהם של המתנגדים? על מה נסב הוויכוח? חשוב לנו לנתח חילוקי דעות אלה, משום שמבחינות מסויימות אנו נמצאים כיום במצב דומה: גם אנו כמותם שרויים במלחמה מתמשכת על עצמאותנו זה עשרות בשנים." {ההמשך יהא...}

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו **יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע** בתוך שאר חולי ישראל